

angribe Noget, man ikke synes er rigtigt, eller det fra det ærede Medlems Standpunkt, som bebreidede mig dette, kan være rigtigt varmt at forsvare det. Ligesom det ærede Medlem siger, at jeg angriber Regjeringen, hvad jeg i Dvrigt i Dag ikke videre har gjort, saaledes kan jeg ikke negte, at det ærede Medlems Rolle er varmt at tage den i Forsvar. Jeg vil ganske overlade til Forsamlingen og Andre, der iagttage Rigsdagens Virksomhed, at afgjøre, hvad der er priseligst under vore nuværende politiske Forhold, men jeg har bedt om Ordet og faaet Tilladelse til at udtale mig, fordi det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet den Strikke, han talte om. Den Gang der var Tale om en Indkomstskat, da var det for at faae et Beløb til at bygge Sernbaner for, men ikke for at forandre de indirekte Skatter. Det var dels af den Grund, man negtede den, men man kan ogsaa sige, at dels kan man jo heller ikke være en særlig Ven af Indkomstskatten alene, naar man foretrækker en Indtægts- og Formueskat. Imidlertid vilde det jo hjælpe os overmaade lidet for det Formaal, der her er paa Bane, om vi f. Ex. vedtog en Indkomstskat for at fyldestgjøre Krav fra Regjeringens Side med Hensyn til forskellige andre Udgifter, naar vi ønskede en Erstatningsskat til at faae lettet de indirekte Skatter, men det var der ikke den Gang Tale om. I Dvrigt veed det ærede Medlem vel ogsaa, at der den Gang var et Tilbud fra vor Side om en Indtægts- og Formueskat, naar man vilde være gaaet den Vej at ned-sætte og forandre de indirekte Skatter. Jeg har tilladt mig at sige dette, fordi det er denne gamle Paastand, der altid kommer igjen, naturligvis ubevidst fra det ærede Medlems Side, jeg tror ellers bevidst fra mange Sider, hvorved der søges at forandre og fordreie de virkelige Forhold.

Formanden: De fremsatte Betragtninger findes tilstrækkelig foranledigede ved, hvad der er yttret; men for Dvrigt ligger dette Forhold noget fjernt fra Sagen.

Nimestad: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) hentsillede, hvis Virksomhed man syntes, der var priseligst. Jeg næver ikke den fjerneste Lov til, at det ærede Medlem anser sin Virksomhed for ganske overordentlig priselig; men hvad det ærede Medlems øvrige Bemærkninger angaar, saa vil jeg sige, at det ærede Medlem ikke ved nogenformhelt ubevidst Fordreielse — da jeg mærker, at det er et Udtryk, man har Lov til at bruge om sine Modstandere, vil jeg ogsaa bruge det mod det ærede Medlem — af Sandheden kan faae den Sandhed hørtryddet, at Flerparten i denne Forsamling ved for et Par Aar siden at forkaste et fra Regjeringen fremlagt Forslag til en Indkomstskat har afbrudt Kontinuiteten i Rækken af de Loe, som medførte en Indkomstskat, og at altsaa Flerparten i denne Forsamling,

uden Hensyn til hvortil den Gang Indkomstskattens Beløb nærmest skulde bruges, maa være Ansvar for, at man senere ikke har set Forslag komme frem dertil.

Formanden: Jeg har ikke hørt, at det Udtryk „ubevidst Fordreielse“ er fremkommet i Forhandlingen; er det fremkommet, saa har jeg overhørt det. Hvis jeg havde hørt det, vilde jeg have gjort den Bemærkning, jeg nu vil gjøre, nemlig, at jeg ikke finder dette Udtryk heldig valgt. Tillægget „ubevidst“ skal ganske vist ophæve det Fornærmelige, der ligger i Ordet „Fordreielse“; men da det er selvmodsfigende, kan man lige saa godt holde sig til den fornærmelige Side af Udtrykket; og derfor er det i ethvert Tilfælde uheldig valgt.

Berg: Maatte jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Med Thingets Samtykke — skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Berg: Da jeg hører, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) er i Bidsfarelse med Hensyn til det Spørgsmaal, han har fremdraget, vilde jeg dog gjerne have, at vi skulde komme til en rigtig Forstaaelse; thi saa tvivler jeg ikke om, at han vil træde over paa vor Side. Den høitærede Finantsminister forlangte til Bygningen af de vestjydske Baner en Indkomstskat og vilde ikke modtage noget Tilbud om et Tilskud af 2 Millioner af Altkiøerne i Stedet for 1 Million i dette Diemed. Vi gjorde dette Tilbud, grundet paa, at vi ikke fandt det forsvarligt at lade den nuværende Slægt bære en saa væsentlig Lyngde af Foranstaltninger, hvis Nytte gik ud over flere Slægtled, og vi vilde kun til en vis Grad yde et saadant Tilskud, naar overhovedet Finantsloven frembyd en passende Balance, et passende Fremstrid, hvad Finantsloven gjorde. Da der nu under Forhandlingen fremkom den mærkelige Theori, at, dersom vi ikke bevilgede Penge til de vestjydske Sernbaner paa den Maade, som af Regjeringen foreslaaet, saa — det kom ikke blot antydningssvis frem — kunde vi vente, at Bevillingen slet ikke vilde blive benyttet, og da gav denne Theori om Betydningen af Finantslovens Bevillinger selvsølgelig os en endnu stærkere Grund til at fastholde vor i Dvrigt finantsielt fuldstændig forsvarlige Stilling. Dette var Forandringen til, at Indkomstskatten den Gang blev forkastet; men det ærede Medlem veed ikke, hvad han dog passende maaste burde vide, at der fra flere Medlemmer af Finantsudvalget forelaa et Forslag, som var i alt Fald en Begyndelse til et Tilbud, der gik ud paa ved en Indtægts- og Formueskat at yde Regjeringen et Beløb, saafremt Finantsministeren under den daværende Behandling af Loldloven vilde gaa ind paa